

عنوان مقاله:

آموزش دینی علم: از رویکرد بین رشته ای تا آموزش خداباورانه علم

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 25، شماره 89 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید هدایت سجادی - دکتری فلسفه علم و فناوری، استادیار فلسفه علم و فناوری، گروه آموزش فیزیک، مرکز شهید بهشتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از نگارش این مقاله، بررسی راه‌حلهایی برای پاسخ این پرسش بود که چگونه می‌توان در پرتو نظریه‌های علم دینی، آموزش دینی علم سازگار داشت. این پرسش که خود ذیل مسئله «کاربست علم دینی در آموزش علوم» تلقی می‌شود، در تحلیل دقیق‌تر مسئله، به پرسش از امکان و سازگاری «آموزش دینی علم» تقلیل یافته بود. روش: در راستای هدف تحقیق، سه فرضیه مطرح شد و فرضیه‌ها با روشی تحلیلی-فلسفی، هم در پرتو نظریه علم دینی مهدی گلشنی که متناسب‌ترین نظریه با علوم طبیعی است و هم از منظر سازگاری برساخته «آموزش دینی علم»، بررسی شدند. یافته‌ها: پس از تحلیل و بررسی و تدقیق فرضیه‌ها، یافته‌های این پژوهش نشان داد که در حوزه آموزش علوم: نخست، «آموزش خداباورانه علم» رویکردی حداکثری برای «آموزش دینی علم سازگار» است؛ دوم، «آموزش خداباورانه علم» در ساحت نگرش قابل تحقق است؛ سوم، رویکرد بین رشته‌ای، رویکردی منصفانه و حداقلی در برنامه «آموزش دینی علم سازگار» است. نتیجه‌گیری: برای دستیابی به «آموزش دینی علم سازگار»، می‌توان در طیفی از راه‌ها از رویکرد بین رشته‌ای (رویکرد حداقلی) تا آموزش خداباورانه علم (رویکرد حداکثری) عمل کرد.

کلمات کلیدی:

علم دینی، آموزش علوم، آموزش دینی علم، آموزش خداباورانه، رویکرد بین رشته‌ای، مهدی گلشنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1434602>

